

5. Jan. 1974

FAKTA

Dato:

5. Jan. 1974

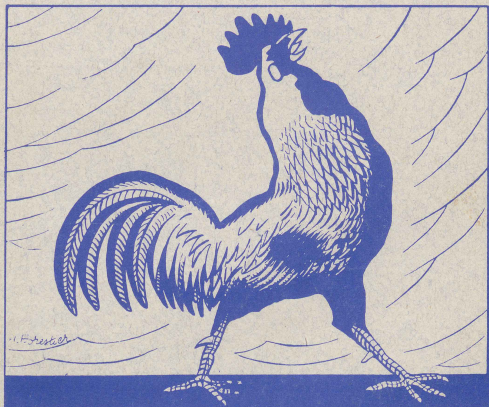
Sidetæl:

Værkstedsbog 1 74 s. 3-14

VÆRSTEDS BOG. NO 1.

74.

DESSIN

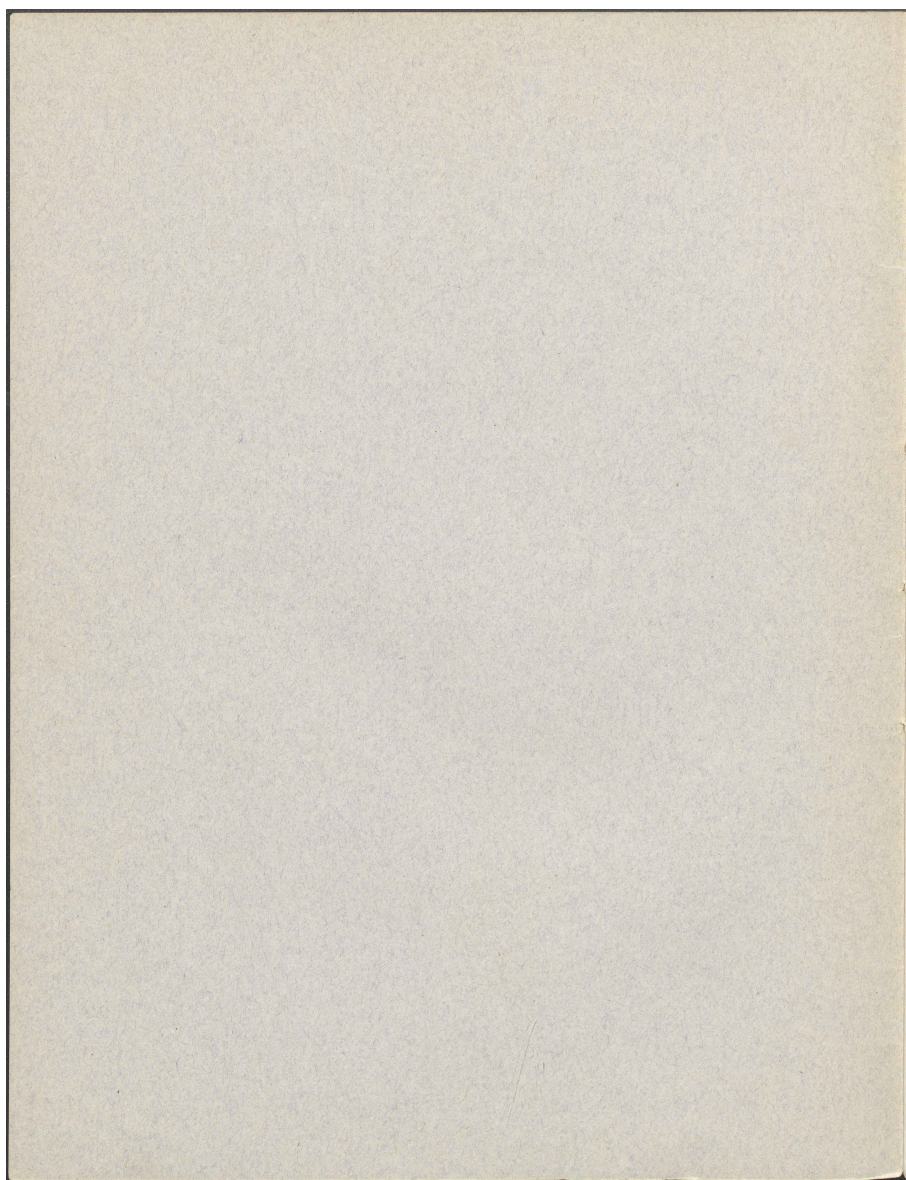
C à grain

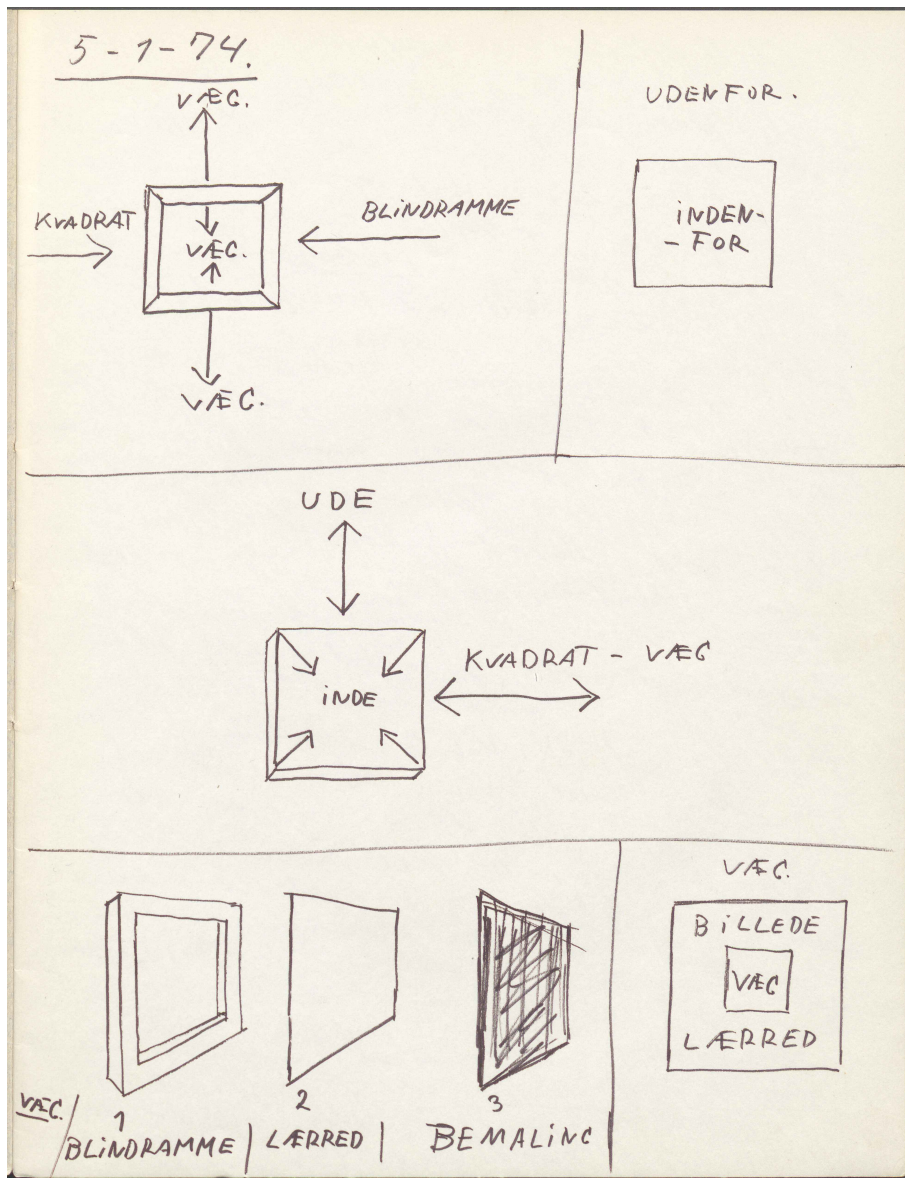
PRODUCTION

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

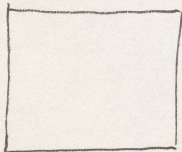
NY CARLSBERGFONDET

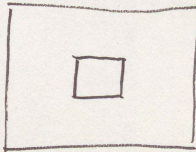

Er billedfirkantens isolation positiv eller negativ?

Billedfladen begrænses af sine fire sider. Selv hvor billedfladen ikke er firkantet har den mundtviligt grænser, inden for disse grænser foregår bemalningen, det er et afgrænset - isoleret areal der er bemalt. Væggen hvorpå billedet sædvanligvis er placeret er som regel også bemalt, men faktisk mener det først og fremmest et firkantet lærred på væggen bemalt med præcis samme farve som vægfarven vil den således bemalede lærreds firkant (her tænkt uden blindramme - så lærredet er helt i flugt med vægfladen) selvom den er mindre direkte i fuldstandig plan med væggen udvise en forskel. For det første vil lærredets firkant ved den kants opning af det er et lugt overpå vægfladen af give ~~den~~ det firkantede lærredets grænser i forhold til væggen. Således opstår ved dette ene lugt overpå et andet, selv om disse to lugt ikke alene har samme farve, men også er af samme materiale, kan forskel (mere eller mindre udhult). Dette betyder at

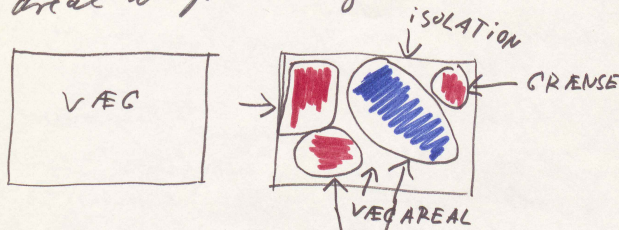
1. VÆG (HVID)

2. VÆG + LÆRRED (HVID) (HVIDT)

Disse to lugt ikke alene har samme farve, men også er af samme materiale, kan forskel (mere eller mindre udhult). Dette betyder at

den isolerende fiktionale struktur altid
i de tilfælde hvor et areal placeres
over på et andet areal.
Selv i tilfælde af at bemalingerne
for siges direkte på væggen vil en
areal begrænsning ikke kunne undgås.

Spørgsmålet er om denne fiktionale
(isolerende) afgrænsning af det bemalte
område er en positiv eller negativ
egenskab?

Man kan betragte den fiktionale billed-
flade som et objekt i sig selv - et
selvstændigt objekt som er upåvirket af
af hvilke omgivelser det placeres i, og
som heller ikke ~~er~~ selv påvirker
disse omgivelser, ud over den påvirkning
af et rum der udøves af enhver
genstand.

Argumentet for dette er følgende: da
det fiktionale billede i kraft af sin
begrænsning er lukket om sig selv

med hvad der foregår inden for dette
billedets område være uden forbindelse
med, og derfor upåvirket af omgivel-
serne det placeres i. Betragtningen fokuserer
med vilkårlig sit blik på dette område
og bevæger det inden for denne firkant
og neutraliserer ved denne fokusering de
omgivende (de uden for firkanten liggende)

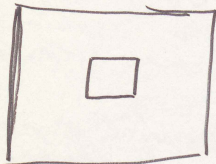
Synes indtryk.

Dermed bliver det firkant begrænset
billede isoleret fra omgivelserne og
i forhold til disse et fokusering, et
brændpunkt - når betragtningen ser på
billedet ser hun ikke på det
der er uden for billedets firkant.
Vil det medføre, betyde, at bille-
det direkte i alle forhold i form
som indhold ikke har nogen forlin-
-delse med den omgivende verden

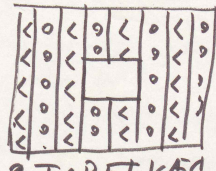
hvor det er placeret?
Er dette tilfældet med konsolideren
være at man inden for billed firkanten
undgår alt som på nogen måde
har forbindelse med eller kan associeres
til formenter uden for firkanten.
Et hvert maleri hvordan det end ser
ud vil altid, og uundgåeligt som
opnået være en be-malet flade.

Tager vi ovenstående eksempel med
det på en hvid maler væg placeret

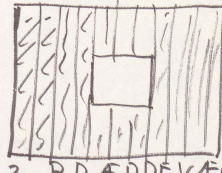
firkantede lærred i det malet i samme farve og forskiller os at i flgten del fra den re hvid malede væg over på en farve af. etc med stærkt mørk - stærkt dupet, på en bredde væg, på en

1. HVID VÆG
HVIDT BILLEDE

2. TAPET VÆG
HVIDT BILLEDE

3. BRÆDDEVÆG
HVIDT BILLEDE

blå væg - o. s. v. vil det ved blive at være et hvidt firkanted billede, men der vil blive hvidt på forskellige måde af højty omgivelserne. Da det hang på en væg med samme farve var forskellen mellem væg & billede meget minimal næsten udeblevende af stærkt tæret karakter placeret på dupet væggen, bredde væggen eller den blå malede væg bliver forskellen stærkt større der opstår forskellige grader af modsetning mellem billedet & den væg det er placeret på, men det kan stadig i middelbort og fultes som et hvidt billede, liggyldigt hvilke omgivelser der placeres i, selv om disse omgivelser har en modsigende, indfarpet på det hvidhed - ved bliver det konstant med at være et hvidt billede - det bliver

ikke sort, gråt, blåt, gult - det
Kvandsgering er i hvid.

Selv fulgtøj kan man ikke udelukke
den kvandsgering at det kan blive
placert i omgivelser. der på den ene
eller anden måde er så dominerende
i farve - stof - struktur - at billedet og det
hvidhed overføres - man selv i sådanne
tilfælde er mindre hvid for at konsti-
-der hvidheden til stede.

På et stort farvet og mønstret tæppe
f. eks. vil billedet dets de mest
påvirkende omgivelser være hvidt -
møntalt, distret, tilbøjeligt i forhold
til de overordnede omgivelser, men det
vil være til stede med sin hvide
bemalede flade. Det vil under
alle slags omgivelser, også den hvide
vej hvordan det er, næsten, ideelt
være forstøvet på disse.

Er et billede der ikke hænger på
væggen stadig et billede?

Er f. eks. et maleri der står op ad
væggen eller ligger på gulvet stadig
et billede?

Et billede lænet op ad væggen med
bagsiden ud af kan det stadig kal-
-des et billede?

Hvor stammer skiltet fra, med at
hænge et billede på en væg?
De tidlige hule malerier er udført på
klippe vægge ofte spredt over et
meget stort område og med store
uformale pauser. I middelalderen
i renaissance, hos indianere og bodoniere
billedes de indre rum med tæpper,
fjere og flammestof vække massive ensarte
og demest af rent billedmassige.
Da en væg, selv en upevn klippe-
væg, udgør en flad flade indtryk-
-der den til bemaling.
Da hule malerierne, som på pygø,
ikke brede sig indover et afgræn-
-set areal, men spredt over et større
område (hvor den knudede væg var
mest velegnet til bemaling) er det
sandsynligt at det idag almindel-
-lige firkantede billede har sin
oprindelse i tæppet som af del-
-viske grunde som regel er firkantede.
Det europæiske firkantede vægop-
-hængte maleri har altså sandsynligvis
sin oprindelse i middelalderen og
renaissanceens væg gobeliner. Den prakt-

- Liske insas der lå til oprindelse for de
virkende bestyrelser og opbeholdes og indl se
a. fuldstændig borte fulde, det firkantede
maleri har ingen praktisk belysnings
funktion, men er alene et dekorativt
møbel.
Det måske også værd at bemærke at
Juner og bunnere helt op til c 1600 var
hånd malede, lige som det var skik
at hænge de ligeledes hånd malede
(men sp dant firkantede) heraldiske skjolde
op på slot saloner v ge.
(De heraldiske skjoldbem linger var
forp nig m ddel al deres "abstrakte"
kunst)
Sønd symbolik kan man ved at sege
i historien finde flere måbende
eksemplere på det firkantede maleri's
forudsætning.
Det der i det væsentlige udst lles
v res firkantede maleri fra det
historiske forudsætning er at det
har mistet sin funktion.
Hængende på en stål v ge kan det
have en helt neutral dekorativ (d.v.s.
m belagt) funktion, det kan for
beboerne have en helt subjektiv
"affektions værd", der kan h ne som

Kulturelt eller økonomisk statussymbol.
Placeret i et kunstgalleri er det
et autonomt udtryk for den pågældende
-de kunstners kunstneriske opfattelse,
- og sidst, man absolut ikke mindst
en handelsvare hvis værdi er gæ-
-res i kroner og øre.
Opkøbt i et kunstmuseum bliver
det en del af kunstens historie,
repræsenterende kunsthistorikernes syn
på en bestemt epokes kunstsyn,
bliver en del af den myte om
kunsten som er grundlaget for denne
institutionens eksistens - det fører en
historisk værdi oveni den økonomiske
og ~~rent kunstner~~ eventuelle rent kunst-
-neriske.
Denne hastige opnemning af mælt-
-materialets forskellige placeringer (Junk-
-tions?) må højst heder vist med al
tydelighed at det ikke som hele-
-materierne, gobelinerne, benmøbler, våben-
-skjoldene v.s.v. har funktion, at
-tisk eller kulturel funktion, at
dets eneste funktion er af dekoru-
-tiv, økonomisk, ^{substitutiv} eliter og myte-
-institutionel beskaffenhed.
Det er givet ikke tilfældigt at

et maleri, foruden bemaling består af:
blind ramme, lærred (bemalede) ramme
(guldd!) afskæret, smør og et søm
på ryggen - hvor søglet del er
transparentt. Det kan i brugstid
-ste forstået på fra hånd til hånd
sammen og hvilke som helst under
være - det er et objekt - et objekt
for handling.

Rammen (sehr hvor den ikke reelt
findes om billedet) er derfor maleriet
højeste bestanddel, den betegner
af oprensningen, isoleringen fra omgivel-
-serne - beskyttelsen - barrieren -
for et maleri der ikke er autonomt
kan jo ikke vandre fra sted til
sted - fra søm til søm, fra
kunstgalleri til privat samling og
fra ~~denne~~ til kunstmuseum.

Hvis materialet enten er afhængig af
bestemte omgivelser eller har en
en formende virkning på de om-
-givelser der placeres i, har det
en vis mobilitet og derfor en
meget væsentlig del af sin økono-
-miske funktion, en uafhængig nøg-

- just genstand er en kunstlignende medgælt
handels vare.

Derfor har det at vi idag hængt
billeder på væggen - den ene eller an-
-den en udelukkende ideologisk
konsekvens.

Om hver kunstudstilling som består
af billeder (af den ene eller anden
slags) hængt på et galleri eller
et kunst museums vægge er derfor
idag en accept af den herstændte
ideologi.

Her kan vi så vende tilbage til
spejls midt i begyndelsen om hvor-
-vidt et billede med ~~den~~ bagsiden
ud af og forsiden ind mod væggen,
eller et billede hængt på gulvet
stadig er et billede.

Et billede med bagsiden ud af
er et usynligt billede, men det
alt et billede, det viser nemlig
den altid skjulte (og vigtige) ~~bestanddel~~
~~af billedet~~ bestanddel af billedet
bagsiden - det virkelige realitet.
Et gulv teppe er reelt set et billede
på gulvet, men et maleri med

blind rumme, guldrumme og det hele
er et objekt som er placeret på et
sted hvor det funktionsmæssigt
ikke hører hjemme - gulvet er ikke
dets rette plads - det er væggen.
Gisjende på gulvet søger fulden
del brogstuehøj talt med til de
de ordinære objekters stude, om
der drejer sig om en Rembrandt
eller Cezanne er uden betydning
der er kun et maleri - d.v.s.
blind rumme, lærred, maleri, guldrumme.
Man kan overhovedet
drede på det - forvænt eller ufor-
vænt.
og begge de har nævnt til fælde
måske material et at deltage
i den ideologiske mytologisering
af kunsten.

Bringen af rummer !!

!

7-7-74.

Bemalinger af papir, pap,
lærred, træ - med akryl, olie, gouache
gouache, akvarel, lakk - bestående af
en bemaling med lodrette, vandrette,